

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษา ๗ จุดเวลาใดเวลาหนึ่ง (Cross Section Study) โดยใช้แบบสอบถามไปยังแพทย์สูติ-นรีเวชกรรม ทั้งภาครัฐบาลและภาคเอกชน ซึ่งต้องการที่จะหาว่าถ้าจะให้ค่าตอบแทนแพทย์เป็นแบบแปรผันตามปริมาณงานแล้ว จะต้องให้ในจำนวนเงินเท่าใด และสามารถที่จะปรับเปลี่ยนอัตราค่าตอบแทนหน่วยงานได้ตามความเหมาะสมแล้วเปรียบเทียบกับค่าตอบแทนที่จะได้รับใหม่นั้น แตกต่างอย่างไรกับค่าตอบแทนของแพทย์ในภาคเอกชน และกับค่าตอบแทนเดิมที่ได้รับก่อนหน้านี้

3.1 ประชากรและการเลือกตัวอย่าง

3.1.1 ประชากรที่ใช้ศึกษา (Population)

ประชากรเป้าหมาย (Target Population) : แพทย์ที่ปฏิบัติงานด้านสูติ-นรีเวชกรรม ที่ทำงานในภาคเอกชน และภาครัฐบาลในโรงพยาบาลสังกัดกระทรวงสาธารณสุข และหน่วยงานของราชการต่าง ๆ เฉพาะในเขตกรุงเทพมหานครโดยแบ่งออกเป็น 6 กลุ่ม ตามสังกัดดังนี้คือ

กลุ่มที่ 1 กระทรวงสาธารณสุข ได้แก่ โรงพยาบาลเลิศสิน โรงพยาบาลราชวิถี สถาบันมะเร็ง

กลุ่มที่ 2 กระทรวงมหาดไทย ได้แก่ โรงพยาบาลตำรวจ

กลุ่มที่ 3 กระทรวงกลาโหม ได้แก่ โรงพยาบาลปิ่นเกล้า โรงพยาบาลพระมงกุฎ โรงพยาบาลภูมิพล

กลุ่มที่ 4 กรุงเทพมหานคร ได้แก่ วชิรพยาบาล โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลกลาง

กลุ่มที่ 5 ทบวงมหาวิทยาลัย ได้แก่ โรงพยาบาลจุฬา โรงพยาบาลรามา โรงพยาบาลศิริราช

กลุ่มที่ 6 อื่น ๆ ได้แก่ โรงพยาบาล หรือหน่วยงานของรัฐบาลที่ไม่ได้สังกัดอยู่ใน 5 กลุ่ม ข้างต้น แต่ได้มาช่วยราชการ หรือมาฝึกงานในหน่วยงานสังกัด 5 กลุ่ม ข้างต้น

3.1.2 กลุ่มตัวอย่าง (Population Sample)

การเลือกกลุ่มตัวอย่างในการวิจัยครั้งนี้เป็นการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) จากแพทย์ สูติ-นรีเวชกรรม จากโรงพยาบาลและหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

(1) แพทย์สูติ-นรีเวชกรรม จากโรงพยาบาลหน่วยงานของภาครัฐบาล แห่งละ 5 ราย จาก โรงพยาบาลเลิศสิน โรงพยาบาลราชวิถี สถาบันมะเร็ง โรงพยาบาลตำรวจ โรงพยาบาลปิ่นเกล้า โรงพยาบาลพระมงกุฎ โรงพยาบาลภูมิพล วีรพยาบาล โรงพยาบาลตากสิน โรงพยาบาลกลาง โรงพยาบาลจุฬาลงกรณ์ โรงพยาบาลรามมา และ โรงพยาบาลศิริราช

(2) แพทย์สูติ-นรีเวชกรรม จากโรงพยาบาลเอกชน โพลีคลินิก หรือ คลินิก ส่วนตัว ทั้งหมด 20 แห่ง แห่งละ 1-2 ราย

หน่วยงานของแพทย์สูติ-นรีเวชกรรม จากภาครัฐบาลและภาคเอกชนที่ผู้วิจัยเลือก เป็นกลุ่มตัวอย่าง จะได้รับแบบสอบถามและนำไปกระจายให้แพทย์ตามกลุ่มอายุ และระดับเงินเดือนของแต่ละหน่วยงานตอบเอง

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

3.2 รูปแบบข้อมูลและการเก็บรวบรวมข้อมูล

แบบจำลองที่จะใช้ในการหาค่าตอบแทนสำหรับแพทย์ แปรไปตามลักษณะการทำงาน ความยากง่ายของงาน เวลาที่ใช้ในการทำงาน ปริมาณงาน ความขาดแคลนของแพทย์ แต่ละสาขา และพื้นที่ปฏิบัติงานของแพทย์ ซึ่งในที่นี้จะศึกษาเฉพาะกรณีของ แพทย์สาขาสูติ-นรีเวชกรรม ที่ปฏิบัติงานในกรุงเทพมหานครก่อน ซึ่งมีแบบจำลองในการคำนวณดังนี้ คือ

$$R_o + R_a + B_s + B_e + \alpha = PV$$

โดยที่

- R_o = เงินเดือนปัจจุบันของแพทย์ในภาครัฐ (รวม OT และรายได้อื่นที่ได้จากการทำงาน)
 R_a = ส่วนเพิ่มตามปริมาณงาน ของแพทย์ในภาครัฐ
 B_s = สวัสดิการ ของแพทย์ในภาครัฐ
 B_e = โอกาสที่จะได้ค่าตอบแทนสูงขึ้น เมื่อไปทำงานนอกเวลาในภาคเอกชน (ชื่อเสียง และความเชื่อถือที่มีจากการทำงานในภาครัฐบาล)
 α = ค่าที่ไม่สามารถวัดออกมาเป็นตัวเลขได้โดยตรง เช่น ความมั่นคงระยะยาว, คุณค่าของการได้เพิ่มพูนความรู้
 PV = ผลตอบแทนของแพทย์ในภาคเอกชน

3.2.1 การจัดรูปแบบของข้อมูล

การหาตัวแปรต่าง ๆ ที่จะนำมาใช้ในแบบจำลองเพื่อทำการเปรียบเทียบระหว่าง ภาครัฐบาลกับภาคเอกชนนั้น แบ่งประเภทข้อมูลออกเป็น

ก) ข้อมูลส่วนบุคคล เช่น เพศ อายุ อายุการทำงานด้านสูติ-นรีเวชกรรมวุฒิ ที่ใช้ในการทำงาน ปีที่จบ

ข) ข้อมูลการทำงาน เช่น เวลาการทำงานในแต่ละเดือน รายได้จากการทำงานในแต่ละเดือน เวลาที่ใช้ต่อ 1 ชิ้นงาน จำนวนชิ้นงานทำได้ในแต่ละเดือน ค่าตอบแทน/ชิ้นงาน (Doctor fee) เมื่อทำในภาคเอกชน

ค) แบ่งกลุ่มแพทย์ออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มแพทย์ที่ปฏิบัติงานในภาครัฐบาล เช่น หน่วยงานโรงพยาบาลของรัฐบาล โรงเรียนแพทย์ สถาบันของรัฐบาล แต่จะยกเว้น หน่วยงานของรัฐวิสาหกิจ ซึ่งอาจจะทำงานนอกเวลาราชการในภาคเอกชนหรือไม่ก็ได้กลุ่ม หนึ่ง กับกลุ่มแพทย์ที่ปฏิบัติงานในภาคเอกชนเพียงอย่างเดียวทั้งในเวลาราชการ และนอก เวลาราชการ คือ ทำงานคลินิกเอกชนทั้งของตนเองและของผู้อื่น โพลีคลินิก โรงพยาบาล เอกชน เป็นต้น

3.2.2 การแบ่งงานของแพทย์สูติ-นรีเวชกรรม

แบ่งออกเป็น 2 กลุ่ม คือ กลุ่มสูติกรรม กับกลุ่มนรีเวช พร้อมทั้งจัดงานแต่ละ ชนิดให้อยู่ในกลุ่ม ทั้งภาครัฐบาลและเอกชน ซึ่งแบ่งออกได้เป็นกลุ่มสูติกรรม 17 งาน และ นรีเวช 7 งาน โดยได้มาจากการสำรวจการปฏิบัติงานจริงของแพทย์สูติ-นรีเวชกรรม และ ให้นำแพทย์ลงความเห็นแล้วจึงปรับปรุงเป็นกลุ่ม เพื่อที่จะใช้ในการเปรียบเทียบโดยมีรายละเอียดของงานดังนี้ คือ

ก. กลุ่มสูติกรรม

วางแผนครอบครัว, คลินิกบุตรยาก

1. รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา
2. การผสมเทียม
3. ทำหมันแห้ง
4. ทำหมันเปียก
5. หมันชาย
6. การใส่ห่วง
7. การฝังยาคุมเข้าใต้ผิวหนัง

ก่อนคลอด

8. ผ่าครรภ์ (ตรวจครรภ์, ตรวจภายใน)
9. การ Ultrasound

การคลอด

10. คลอดปกติ
11. คลอดท่าก้น
12. ใช้เครื่องดึงสุญญากาศ
13. ทำคลอดด้วยคีม
14. ผ่าตัดคลอด
15. การทำสูติศาสตร์หัตถการ (ทำคลอดเด็กที่เสียชีวิต)

หลังคลอด (ผู้ป่วยใน)

16. คลอดมีภาวะแทรกซ้อน เช่น ตกเลือด ติดเชื้อ ฯลฯ
17. คลอดไม่มีภาวะแทรกซ้อน

ข. กลุ่มวีเวช**การตรวจผู้ป่วยนอก**

18. รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา
19. ตรวจภายใน
20. การทำ diagnostic ultrasound

การผ่าตัดเล็ก

21. ชุดมดลูก

การผ่าตัดใหญ่

22. การผ่าตัดมดลูก+รังไข่+ท่อรังไข่
23. การผ่าตัดมดลูก+รังไข่+ท่อรังไข่+ต่อมน้ำเหลือง

เสริมสวย

24. รีแพร์

3.2.3 วิธีการเก็บรวบรวมข้อมูล

(ก) เก็บจากข้อมูลปฐมภูมิ โดยใช้แบบสอบถามจาก แพทย์ทั่วไปและแพทย์เฉพาะทางที่ปฏิบัติงานในกลุ่มงาน สตรี-นรีเวชกรรม

(ข) เก็บจากข้อมูลทุติยภูมิ

(1) เก็บข้อมูลที่มีผู้ทำการศึกษามาแล้ว เช่น ค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบันในภาคเอกชน ข้อมูลกระทรวงสาธารณสุขด้านสวัสดิการต่าง ๆ ของข้าราชการ

(2) เก็บข้อมูลเพื่อบันทึกการสุ่มสำรวจบางอย่าง เช่น การใช้เวลาของแพทย์ หรือจำนวนงานที่แพทย์ทำได้ในแต่ละวัน จากนั้นก็กรอหรือรายงานของโรงพยาบาลที่ทำการสำรวจ

3.3 การวิเคราะห์ข้อมูลและเครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์

โปรแกรมคอมพิวเตอร์ที่นำมาช่วยในการวิเคราะห์ข้อมูล ใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS PC⁺ Lotus 1-2-3 และ TSP โดยมีขั้นตอนดังนี้

3.3.1 นำข้อมูลที่ทำได้ทั้งหมดกรอเข้าเครื่องคอมพิวเตอร์ เพื่อหาค่าทางสถิติเบื้องต้น เช่น ค่าเฉลี่ยเวลาที่ใช้ในการทำงาน จำนวนงานที่ทำได้ ค่าตอบแทน/จำนวนชิ้นงาน ของแต่ละงาน การจัดกลุ่มอายุ รายได้ จำนวนชั่วโมงการทำงานของแพทย์แต่ละกลุ่มทั้งในภาครัฐบาลและเอกชน

3.3.2 เปรียบเทียบ เงินเดือนกับสวัสดิการที่แพทย์ภาครัฐบาลได้รับจากการทำงานในแต่ละเดือน กับรายได้ต่อเดือนของแพทย์ภาคเอกชน เพื่อหาส่วนแตกต่าง โดยในขั้นแรกสมมติว่ามีจำนวนชั่วโมงในการทำงานเท่ากัน

ภาครัฐบาล $Ro + B_1 + B_2$

ภาคเอกชน PV

Ro จะหาได้โดยเอาเงินเดือนในกลุ่มอายุเดียวกันของภาครัฐบาล นำมาเปรียบเทียบกับเงินเดือนของกลุ่มอายุเดียวกันภาคเอกชน

B_1 หาได้โดยเอาเงินงบประมาณที่กระทรวงสาธารณสุข เบิกมาใช้กับข้าราชการ และลูกจ้างของกระทรวงสาธารณสุข ทั้งหมดในแต่ละปี หาดด้วยจำนวนข้าราชการและลูกจ้างเพื่อหาว่าโดยเฉลี่ยต่อคนแล้ว เจ้าหน้าที่ของกระทรวงสาธารณสุขได้ใช้เงินสวัสดิการไปคนละเท่าใดต่อปี แล้วนำมาหารด้วย 12 เพื่อให้เป็นสวัสดิการต่อเดือน ซึ่งจากจากข้อมูลที่ได้จะตกประมาณคนละ 611.96 บาท/ปี หรือเท่ากับ 51 บาทต่อเดือน

B_2 หาได้โดยนำค่าเฉลี่ยของ รายได้/ชิ้นงาน (Doctor fee) ในแต่ละงานของแพทย์ในกลุ่มเดียวกัน ระหว่างภาครัฐบาลกับภาคเอกชน แล้วเปรียบเทียบกันว่าด้านของภาครัฐบาลสูงกว่าหรือไม่ ถ้าสูงกว่าก็ให้นำจำนวนงานเฉลี่ยแต่ละงานของภาคเอกชนกลุ่มเดียวกันนี้มาคูณกับส่วนเกินของแต่ละงาน แล้วนำค่าทั้งหมดมารวมกันก็จะได้ออกมา ซึ่งก็คือผลรวมของส่วนเกินของแต่ละงานคูณกับราคาของแต่ละงาน ของแต่ละกลุ่มออกมา

ดังนั้นเมื่อเปรียบเทียบกัน ระหว่าง PV กับ $Ro + B$ จะได้ผลต่างออกมาโดยก่อนที่จะเก็บข้อมูลสมมุติให้ PV สูงกว่า ซึ่งจากที่ทำการศึกษาค้นคว้ามาก็เป็นเช่นนั้นสมการก็จะเป็นอย่างนี้คือ

$$PV - (Ro + B_1 + B_2) = \text{ส่วนแตกต่าง หรือ}$$

$$Ro + B_1 + B_2 + \text{ส่วนแตกต่าง} = PV$$

ส่วนแตกต่างนี้ ตามสมการที่ผู้ทำการวิจัยกำหนดขึ้นมา มี 2 ตัวแปรด้วยกัน คือ Ra กับ α ซึ่งในตอนนี้จะให้ความสำคัญกับ Ra ก่อน ดังสมการ

$$Ra = Ra_1 + Ra_2$$

โดยที่

$$Ra_1 = p_1W_1 + p_2W_2 + p_3W_3 + p_4W_4 + p_5W_5 + \dots + p_{24}W_{24}$$

$$Y_0 < Ra_1 < Y_1$$

$$Ra_2 = o_1W_1 + o_2W_2 + o_3W_3 + o_4W_4 + o_5W_5 + \dots + o_{24}W_{24}$$

- Ra_1 = ส่วนเพิ่มตามปริมาณงาน ของแพทย์ในภาครัฐ (ในเวลาราชการ)
 Ra_2 = ส่วนเพิ่มตามปริมาณงาน ของแพทย์ในภาครัฐ (นอกเวลาราชการ)
 Y_0 = ค่ามาตรฐานต่ำสุดที่แพทย์พึงทำได้
 Y_1 = ค่ามาตรฐานสูงสุดที่แพทย์พึงทำได้
 P_1 = ราคาของงานแต่ละอย่างของแพทย์ผู้คืนวีเวชกรรม ที่ทำได้ในเวลาราชการ
 O_1 = ราคาของงานแต่ละอย่างของแพทย์ผู้คืนวีเวชกรรม ที่ทำได้นอกเวลาราชการ
 W_1 = รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา(สุติกรรม)
 W_2 = การผสมเทียม
 W_3 = ทำหมันแห้ง
 W_4 = ทำหมันเปียก
 W_5 = หมันชาย
 W_6 = การใส่ห่วง
 W_7 = การฝังยาคุมเข้าใต้ผิวหนัง
 W_8 = ผ่าครรภ์ (ตรวจครรภ์, ตรวจภายใน)
 W_9 = การ Ultrasound
 W_{10} = คลอดปกติ
 W_{11} = คลอดทำกัน
 W_{12} = ใช้เครื่องดึงสุญญากาศ
 W_{13} = ทำคลอดด้วยคีม
 W_{14} = ผ่าตัดคลอด
 W_{15} = การทำสูติศาสตร์หัตถการ (ทำคลอดเด็กที่เสียชีวิต)
 W_{16} = คลอดมีภาวะแทรกซ้อน เช่น ตกเลือด ติดเชื้อ ฯลฯ
 W_{17} = คลอดไม่มีภาวะแทรกซ้อน
 W_{18} = รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา(นรีเวช)
 W_{19} = ตรวจภายใน
 W_{20} = การทำ diagnostic ultrasound
 W_{21} = ชุมนดลูก
 W_{22} = การผ่าตัดชุมนดลูก+รั้งไข+ท่อรั้งไข
 W_{23} = การผ่าตัดชุมนดลูก+รั้งไข+ท่อรั้งไข+ค้อนน้ำเหลือง
 W_{24} = รีดน้ำ

3.4 วิธีการดำเนินงานวิจัย

3.4.1 หารายได้จากการทำงานนอกเวลาราชการของแพทย์ในภาครัฐ (Ra_e) (ที่ทำงานคลินิก หรือโรงพยาบาลเอกชนที่ตนไม่ได้เป็นเจ้าของ ซึ่งไม่ต้องเสียค่าใช้จ่ายที่ใช้ในการดำเนินกิจการ เช่น ค่าน้ำประปา ค่าไฟฟ้า หรือค่าเช่า ค่าเครื่องมือ) โดยแบ่งเป็นงานต่างๆ 24 งาน ว่าในการทำงานแต่ละอย่างได้ผลตอบแทนต่องาน 1 หน่วย เท่าใด เพื่อหาค่าตอบแทนที่แปรผันตามปริมาณงาน Ra

3.4.2 นำข้อมูลที่ได้มาทำการ Regression เพื่อหาค่า Parameter งานแต่ละอย่างว่า มีราคาต่อหน่วยงานแต่ละชนิดเท่าใด ก็จะได้ราคาของงานนอกเวลาราชการแต่ละอย่าง ถ้าหากงานบางอย่างไม่มีการทำงานในนอกเวลาราชการของแพทย์ในภาครัฐก็อาจใช้งานของภาคเอกชนทั้งในและนอกเวลาราชการมาเป็นข้อมูลแทนข้อมูลที่ไม่สามารถหาได้

รายได้ = ราคา/หน่วย \times งานที่ทำ \times เวลาที่ใช้ในการทำงาน

$$\text{รายได้} = C_0 + a_1 W_1 t_1 + a_2 W_2 t_2 + a_3 W_3 t_3 \dots + a_{24} W_{24} t_{24}$$

(C_0 = ค่าคงที่) ซึ่งเราจะได้ออกมาและในนั้นก็คือ O_1 ดังนั้น

$$Ra_e = \sum_{i=1}^{24} O_i \cdot W_i$$

* ในกรณีที่ค่าทางสถิติออกมาแล้วมีปัญหาไม่สามารถใช้ค่า Parameter เป็นราคาต่อหน่วยงานแต่ละชนิดได้ ก็จะใช้วิธีใช้ค่าเฉลี่ยของค่าตอบแทนแต่ละงานจากข้อมูลที่เก็บได้มาเป็นราคาแต่ละงานแทน

3.4.3 หาสัดส่วนที่จะให้เป็นค่าตอบแทนที่แปรผันไปตามปริมาณงาน (ในเวลาราชการ) (Ra_1) ว่าควรที่จะให้เป็นสัดส่วนเท่าใดกับ (Ra_e) ตอนนี้จะให้สัดส่วนเท่ากันก่อน คือราคา/หน่วยของค่าตอบแทนที่แปรผันตามปริมาณงานในเวลาราชการ (Ra_1) เท่ากับนอกเวลาราชการ (Ra_e) จำนวนงานแต่ละอย่างของแพทย์แต่ละราย คูณราคาของแต่ละงานที่จะได้ค่าตอบแทนที่แปรผันตามปริมาณงาน ต้องไม่ต่ำกว่าค่ามาตรฐานต่ำสุด Y_0 ของแต่ละงาน และจะต้องไม่เกินค่ามาตรฐานสูงสุด Y_1 ของแต่ละงาน

$$P_i = O_i, \quad Ra_1 = \sum_{i=1}^{24} P_i \cdot W_i, \quad Y_0 < Ra_1 < Y_1$$

โดยที่

p_1 = ราคาต่อหน่วยของงานแต่ละอย่าง

Y_0 = ค่ามาตรฐานต่ำสุดที่แพทย์พึงทำได้

Y_1 = ค่ามาตรฐานสูงสุดที่แพทย์พึงทำได้

3.4.4 หาค่ามาตรฐานต่ำสุดของงาน Y_0 (Minimum Standard Unit)

เพื่อหาระดับงานต่ำสุดที่แพทย์ควรจะทำได้แต่ละงานใน 1 เดือน ซึ่งถ้าแพทย์ทำงานไม่ถึงระดับนี้ ก็ไม่ควรที่จะได้รับเงินส่วนเพิ่มที่ปรพัน เนื่องจากทำงานได้ต่ำกว่าระดับมาตรฐานต่ำสุด โดยใช้ค่าจากข้อมูลแบบสอบถามและการสุ่มสำรวจจำนวนงานที่สามารถทำได้ในแต่ละเดือน แล้วใช้ค่า Percentile 30 % ต่ำสุด ของแต่ละงาน นำมาหาค่าเฉลี่ย

ดังสมการ

๔๔

$$\sum_{i=1}^n W_i \text{ นำมาหาค่า Percentile 30 \% ต่ำสุด เป็นค่า } WN_i$$

โดยที่

W_i = ปริมาณงานเฉลี่ยแต่ละงานที่แพทย์ทำได้ใน 1 เดือน

WN_i = ปริมาณงานมาตรฐานต่ำสุดของงาน i ที่แพทย์ทำได้ใน 1 เดือน (จากค่าเฉลี่ยต่ำสุด 30 %)

ดังนั้น ค่ามาตรฐานต่ำสุดก็จะเท่ากับ ผลรวมทั้งหมดของปริมาณมาตรฐานต่ำสุดของงานแต่ละอย่างที่แพทย์ในสาขาสูติ-นรีเวชกรรมทำได้ คูณด้วยราคาของงานนั้น

$$N_i = WN_i \cdot p_i$$

$$Y_0 = \sum_{i=1}^n N_i$$

โดยที่

N_i = มูลค่าต่ำสุดที่แพทย์ทำได้ในแต่ละเดือน

Y_0 = ค่ามาตรฐานต่ำสุดที่แพทย์พึงทำได้

3.4.5 การหามาตรฐานสูงสุดของงาน Y_1 (Maximum Standard Unit)

เพื่อกำหนดคุณภาพของงานและปริมาณงานตามความเป็นจริง โดยมีวิธีการทำ เหมือนกับค่ามาตรฐานค่าสุด แต่ใช้ค่า Percentile 30 % สูงสุดแทน

$$\sum_{i=1}^{n} W_i \text{ นำมาหาค่า Percentile 30 \% สูงสุด เป็นค่า } WM_i$$

โดยที่

W_i = ปริมาณงานเฉลี่ยแต่ละงานที่แพทย์ทำได้ใน 1 เดือน

WM_i = ปริมาณงานมาตรฐานสูงสุดของงาน i ที่แพทย์ทำได้ใน 1 เดือน (จากค่าเฉลี่ยสูงสุด 30 %)

ดังนั้น ค่ามาตรฐานสูงสุดก็จะเท่ากับ ผลรวมทั้งหมดของปริมาณมาตรฐานสูงสุดของงานแต่ละอย่างที่แพทย์ในสาขาสูติ-นรีเวชกรรมทำได้ คูณด้วยราคาของงานนั้น

$$M_i = WM_i \cdot p_i$$

$$Y_1 = \sum_{i=1}^n M_i$$

โดยที่

M_i = มูลค่าสูงสุดที่แพทย์ทำได้ในแต่ละเดือน

Y_1 = ค่ามาตรฐานสูงสุดที่แพทย์พึงทำได้

3.4.6 การรายได้ของแพทย์ภาครัฐบาล ที่รวมค่าตอบแทนที่แปรผันตามปริมาณงาน (R_a) ที่ได้จากการเก็บข้อมูล เพื่อที่จะหาค่า α ซึ่งคือ

$$R_o + R_a + B_1 + B_2 + \alpha = PV$$

การเก็บข้อมูลนำมาวิเคราะห์ แบ่งออกเป็นกลุ่มอายุ กลุ่มอายุการทำงาน กลุ่มที่ได้เรียนแพทย์เฉพาะทางเหมือนกันในแต่ละกลุ่ม

3.4.7 ปรับค่าตอบแทนที่แปรผันตามปริมาณงานให้เหมาะสม เนื่องจากราคา/หน่วยที่ใช้ในการคิดคำนวณขั้นแรกนี้เป็นค่าตอบแทนของแพทย์ภาคเอกชน ถ้าแพทย์ในภาครัฐบาลได้เท่ากันก็ จะทำให้รายได้ของแพทย์ในภาครัฐบาลสูงกว่าเพราะมีสวัสดิการต่าง ๆ ค้ำย และปริมาณงานที่ทำของแพทย์ภาครัฐบาลยังมากกว่า การปรับนั้นจะปรับให้เป็นสัดส่วน เดียวกันคือลดราคา/ต่อหน่วยของแต่ละงานลงมาเท่ากัน เช่น ลดลง 10% 20% ของราคา/หน่วยของแต่ละงาน เป็นต้น

3.4.8 เปรียบเทียบค่าตอบแทนของ แพทย์สุติ-นรีเวชกรรม ภาคเอกชน ภาค รัฐบาล และค่าตอบแทนที่แพทย์ในภาครัฐบาลและภาคเอกชนต้องการ (แผนภูมิ 3.1)

ศูนย์วิทยพัชการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

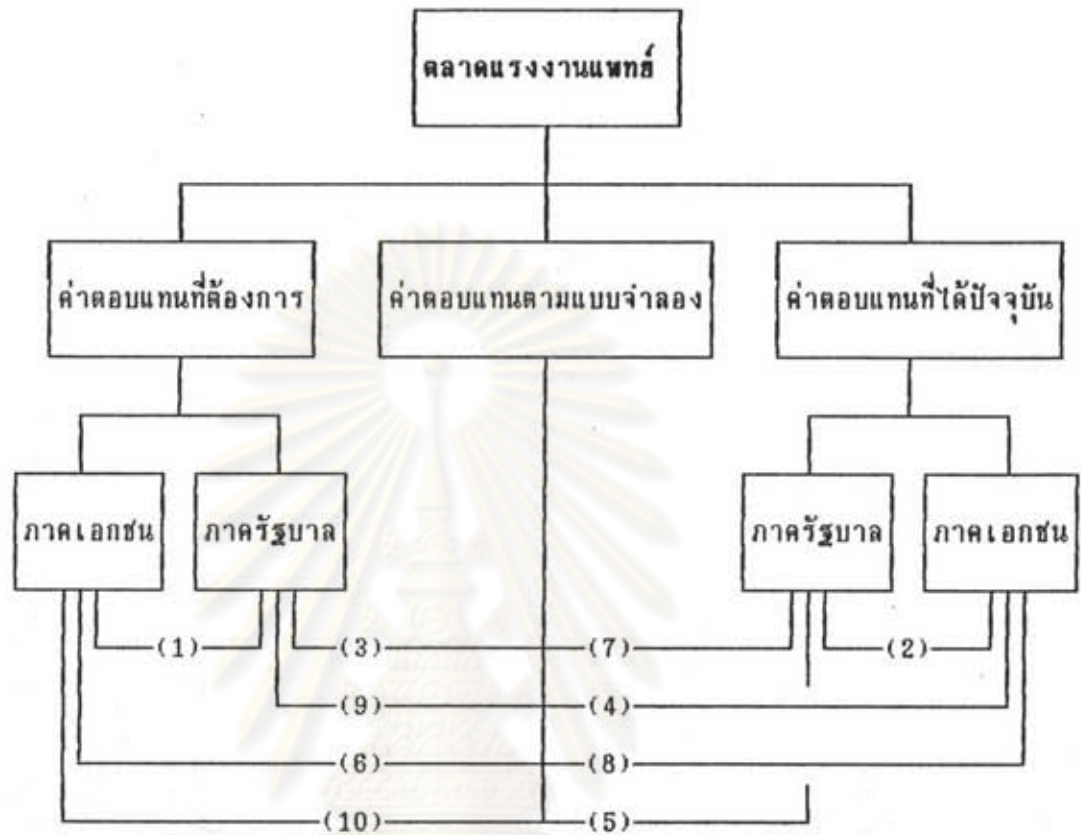
ตาราง 3.1 การหาค่ามาตรฐานต่ำสุด โดยทำเป็นปริมาณงานมาตรฐานต่ำสุดแต่ละเดือน

ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ย ต่ำสุด (30%) แต่ละงาน	ราคาต่อ หน่วยของ แต่ละงาน	มูลค่าต่ำสุด ที่ทำได้ใน แต่ละเดือน
1. รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา(สูติกรรม)	WN1	p1	N1
2. การผสมเทียม	WN2	p2	N2
3. ทำหมันแห้ง	WN3	p3	N3
4. ทำหมันเปียก	WN4	p4	N4
5. หมันชาย	WN5	p5	N5
6. การใส่ห่วง	WN6	p6	N6
7. การฝังยาคุมเข้าใต้ผิวหนัง	WN7	p7	N7
8. ฝากครรภ์ (ตรวจครรภ์, ตรวจภายใน)	WN8	p8	N8
9. การ Ultrasound	WN9	p9	N9
10. คลอดปกติ	WN10	p10	N10
11. คลอดท่าก้น	WN11	p11	N11
12. ใช้เครื่องดึงสุญญากาศ	WN12	p12	N12
13. ทำคลอดด้วยคีม	WN13	p13	N13
14. ผ่าตัดคลอด	WN14	p14	N14
15. การทำสูติศาสตร์หัตถการ	WN15	p15	N15
16. คลอดมีภาวะแทรกซ้อน	WN16	p16	N16
17. คลอดไม่มีภาวะแทรกซ้อน	WN17	p17	N17
18. รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา(นรีเวช)	WN18	p18	N18
19. ตรวจภายใน	WN19	p19	N19
20. การทำ diagnostic ultrasound	WN20	p20	N20
21. ชุมนดลูก	WN21	p21	N21
22. การผ่าตัดมดลูก+รังไข่+ท่อรังไข่	WN22	p22	N22
23. การผ่าตัดมดลูก+รังไข่+ท่อรังไข่+ต่อมน้ำเหลือง	WN23	p23	N23
24. รีแฟร์	WN24	p24	N24

ตาราง 3.2 การหาค่ามาตรฐานสูงสุด โดยทำเป็นปริมาณงานมาตรฐานสูงสุดแต่ละเดือน

ลักษณะงาน	ค่าเฉลี่ย สูงสุด (30%) แต่ละงาน	ราคาต่อ หน่วยของ แต่ละงาน	มูลค่าสูงสุด ที่ทำได้ใน แต่ละเดือน
1. รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา(สูติกรรม)	WM1	p1	M1
2. การผสมเทียม	WM2	p2	M2
3. ทำหมันแห้ง	WM3	p3	M3
4. ทำหมันเปียก	WM4	p4	M4
5. หมันชาย	WM5	p5	M5
6. การใส่ห่วง	WM6	p6	M6
7. การฝังยาคุมเข้าใต้ผิวหนัง	WM7	p7	M7
8. ผ่าครรภ์ (ตรวจครรภ์, ตรวจภายใน)	WM8	p8	M8
9. การ Ultrasound	WM9	p9	M9
10. คลอดปกติ	WM10	p10	M10
11. คลอดทำกัน	WM11	p11	M11
12. ใช้เครื่องดึงสุญญากาศ	WM12	p12	M12
13. ทำคลอดด้วยคีม	WM13	p13	M13
14. ผ่าตัดคลอด	WM14	p14	M14
15. การทำสูติศาสตร์หัตถการ	WM15	p15	M15
16. คลอดมีภาวะแทรกซ้อน	WM16	p16	M16
17. คลอดไม่มีภาวะแทรกซ้อน	WM17	p17	M17
18. รับคนไข้ใหม่, ให้คำปรึกษา(นรีเวช)	WM18	p18	M18
19. ตรวจภายใน	WM19	p19	M19
20. การทำ diagnostic ultrasound	WM20	p20	M20
21. ชุคมดลูก	WM21	p21	M21
22. การผ่าตัดมดลูก+รังไข่+ท่อรังไข่	WM22	p22	M22
23. การผ่าตัดมดลูก+รังไข่+ท่อรังไข่+ต่อมน้ำเหลือง	WM23	p23	M23
24. รีแพร์	WM24	p24	M24

แผนภูมิ 3.1 การเปรียบเทียบค่าตอบแทนของแพทย์

- (1) เปรียบเทียบค่าตอบแทนที่ต้องการ ภาครัฐบาล กับภาคเอกชน
- (2) เปรียบเทียบค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบัน ภาครัฐบาล กับภาคเอกชน
- (3) เปรียบเทียบค่าตอบแทนที่ต้องการภาครัฐบาล กับค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบันภาครัฐบาล
- (4) เปรียบเทียบค่าตอบแทนที่ต้องการภาครัฐบาล กับค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบันภาคเอกชน
- (5) เปรียบเทียบค่าตอบแทนที่ต้องการภาคเอกชน กับค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบันภาครัฐบาล
- (6) เปรียบเทียบค่าตอบแทนที่ต้องการภาคเอกชน กับค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบันภาคเอกชน
- (7) เปรียบเทียบค่าตอบแทนตามแบบจำลอง กับค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบันภาครัฐบาล
- (8) เปรียบเทียบค่าตอบแทนตามแบบจำลอง กับค่าตอบแทนที่ได้ปัจจุบันภาคเอกชน
- (9) เปรียบเทียบค่าตอบแทนตามแบบจำลอง กับค่าตอบแทนที่ต้องการภาครัฐบาล
- (10) เปรียบเทียบค่าตอบแทนตามแบบจำลอง กับค่าตอบแทนที่ต้องการภาคเอกชน